

[Grethe Philip.]

derbygget, at det i vid udstrækning har måttet godkendes.

Hvorom alting er, er der både med hvad angår ligningen og indbetalingen af restskatter betydelig usikkerhed med hensyn til, hvor hurtigt skatten vil gå ind. Jeg skal ikke gøre mig til spåmand i dette meget omdisputerede spørgsmål, men det kan vel ikke undre, at en finansminister ønsker at anlægge en meget forsigtig vurdering, særlig i en periode, hvor den finansielle stramning tillægges så stor betydning. Jeg synes ikke, han skal bebrejdes herfor. Skulle det på den anden side vise sig, at skatterne går hurtigere ind end forudsat, må finansministeren og økonomiministeren naturligvis tage dette med ind i deres overvejelser om den til enhver tid fornødne økonomiske stramning henholdsvis over finans- og kreditpolitikken.

Finanslovforslaget er i år vanskeligere at få overblik over end nogen sinde tidligere på grund af de store omlægninger bl. a. vedrørende børnetilskudsudbetaling og i forbindelse med den nye byrdefordeling mellem stat og kommuner. Det er overordentlig svært for den, der læser finanslovforslaget, at finde frem til, hvad der rent faktisk sker af forbedringer for borgerne, og endnu langt vanskeligere er det at vurdere de likviditetsmæssige virkninger for kommunerne og for staten. Dette vanskeliggør vurderingen af den reelle finansielle stramning, der sker året igennem som følge af overskuddet på statens drifts- og anlægsbudget. Jeg beklager at måtte sige, at jeg tror, det kun er beskåret de færreste af os helt at overskue hele denne sammenhæng. Derfor er det også uhyre vanskeligt at bedømme, om den finanspolitik, der nu er tilrettelagt, er den helt rigtige. Men at vi har behov for en finansiell stramning af mindst samme styrke som stramningen i det sidste halve år, mener jeg ligger uden for enhver tvivl.

Jeg vil gerne sige en enkelt ting i denne forbindelse. Vi fik i februar opgivet månedstallet for pristallet, og det fremgik deraf, at der var et helt points stigning, altså en overordentlig betydelig stigning. En del af denne prisstigning kommer fra forhøjelser af priserne på importvarer. Der er i Tyskland i øjeblikket en inflation i gang. Den har vi ikke mulighed for at påvirke, men vi vil selv blive påvirket af den. Vore importpriser vil

stige, og med den betydelige import, vi har fra Tyskland, vil det være med til at øge den tendens i opadgående retning, som vi nu er inde i.

Vi har netop fra det økonomiske sekretariat modtaget årsoversigten med dens væld af oplysninger om året, der er gået, og med nogle vurderinger af den fremtidige udvikling. Årsoversigten er en klar understregning af behovet for en meget kraftig stramning over statsfinanserne. Vort hovedproblem ligger som så ofte før i underskuddet på betalingsbalancen. Det har været tankevækkende og nok så foruroligende at høre nationalbankdirektørens vurdering af vore muligheder for løbende at optage meget store udenlandske lån.

Jeg har særlig fæstet mig ved den risiko, der kan ligge for Danmark i, at vi ved en sådan fortsat låntagning kan blive så afhængige af andre lande eller internationale pengeinstitutioner, at vi mister en væsentlig del af vor suverænitet med hensyn til den økonomiske politik, vi ønsker at føre. Regeringen har fremsat en række lovforslag og planer for en afvikling af problemet på længere sigt. Jeg mener ikke, det her er tidspunktet at komme nærmere ind på hele denne problemstilling.

På kort sigt er det imidlertid nødvendigt at foretage en betydelig stramning ad forskellige veje. Det er man nu i gang med. Regeringen har netop dekretet byggestop for statens anlægsarbejder, ligesom Nationalbanken har pålagt pengeinstitutterne at holde meget stærkt igen på udlånene i de næste 6 måneder. Det vil også være nødvendigt, at kommunerne i højere grad end tidligere går over til en selvfinansiering af deres investeringer, men desuden må vi stadig arbejde med en offentlig opsparing via overskuddet på statens drifts- og anlægsbudget.

Der vil i det kommende år ikke blive meget spillerum for en forøgelse af borgernes disponible indtægt. Man taler om muligheder for en forøgelse på omkring 1 pct. Men velstandsstigningen vil jo fortsætte alligevel. Den fortsætter særlig i kraft af alle de forbedringer, der sker over de offentlige budgetter. Jeg synes derfor ikke, der i det, vi her fremlægger, ligger noget krav om resignation, der skulle overstige, hvad borgerne vil kunne forstå at indrette sig efter.

Men der opstår et særligt problem for en